

นายดอกดิน ข้าราชการ ไม่ได้ลงลายมือชื่อในบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของ ข้าราชการของหน่วยงาน เป็นเวลา 45 วันทำการ ในช่วงระยะเวลาสองเดือนเศษ นาย ดอกดิน อ้างว่าตนมาปฏิบัติงานทุกวัน แต่ตนมิได้ลงลายมือชื่อปฏิบัติงาน เนื่องจาก บัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของกลุ่มงาน ตั้งอยู่อีก อาคารหนึ่งห่างจากสถานที่ปฏิบัติงาน ประมาณ 200 เมตร

เมื่อตรวจสอบจากพยานบุคคลซึ่งเป็นผู้ป่วยที่มารับบริการในช่วงเวลาดังกล่าว จำนวน 3 ราย ได้ให้การสอดคล้องกันว่าได้รับบริการจากนายดอกดินจริง และเอกสาร ทะเบียนผู้ป่วยที่มารับบริการก็มีการลงประวัติของผู้ป่วยที่เข้ามารับบริการจริง

พฤติการณ์ของนายดอกดิน เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติ ตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ ตาม มาตรา 82(2) และมาตรา 82(5) และมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ 4 ของเงินเดือนที่ ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลา 2 เดือน

นางสาวสัมซ่า ข้าราชการ ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการติดต่อกัน รวม ๑๑ วัน เนื่องจากนางสาวสัมซ่า ได้เดินทางไปเยี่ยมเพื่อนชายคนสนิทที่ประเทศมาเลเซีย แต่เกิดการทะเลาะวิวาทกัน เป็นเหตุให้เพื่อนชายดังกล่าวยึดหนังสือเดินทาง และโทรศัพท์มือถือ ทำให้นางสาวสัมซ่าไม่สามารถเดินทางกลับประเทศไทยได้ทันตามกำหนดเวลา นอกจากนี้ยังพบว่านางสาวสัมซ่า เดินทางไปประเทศมาเลเซียโดยไม่ได้ขออนุญาตเดินทางออกนอกประเทศต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ตามข้อ 13 ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.๒๕๕๕

พฤติการณ์ของนางสาวส้มซ่า ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการและฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 82(2) มาตรา 82(5) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ 4 ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา 1 เดือน

ผู้ฟ้องคดีมีอาการปวดท้องคลออด มีน้ำเดินจึงไปที่โรงพยาบาล นายแพทย์ ส.ได้ผ่าตัดคลออดทางหน้าท้อง และเมื่อทำคลออดเสร็จกลับพบว่ามึนงุน้ำคร่ำอีกถุงหนึ่ง จึงได้กรีดถุงน้ำคร่ำและพบว่าเป็นการ ตั้งครรภ์แฝด จึงได้ทำคลออดทารกแฝดดังกล่าว แต่อีก 2 วันต่อมาแฝดพี่ได้เสียชีวิต

นายแพทย์ ส.ชี้แจงว่าขณะที่ผู้ฟ้องคดีตั้งครรภ์อายุครรภ์ยี่สิบหกสัปดาห์เศษ มีอาการปวดครรภ์ ซึ่งจากการตรวจพบว่าน้ำคร่ำเดินแล้ว และเมื่อคลำดูจากหน้าท้องคงจะคลออดโดยวิธีธรรมชาติยากเพราะทารกในครรภ์น่าจะมึนขนาดใหญ่ และผู้ฟ้องคดียินยอมให้ผ่าตัดจึงทำคลออดตามวิธีการทางการแพทย์ อีกทั้งการเสียชีวิตของทารกแฝดคนที่ 1 ไม่ได้เกิดจากการตรวจรักษาผู้ฟ้องคดีก่อนคลออดและในระหว่างผ่าตัดทำคลออด แต่มีสาเหตุจากปัจจัยภายนอกที่ไม่อาจป้องกันและรักษาได้ จากผลการรักษาของ กุมารแพทย์พบว่าทารกทั้งสองมีภาวะแทรกซ้อน Twin – to– Twin Transfusion Syndrome (TTS) ซึ่งเกิดจากมีการเชื่อมต่อกันระหว่างเส้นเลือดของทารกแฝด(VascularAnastomosis)

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า เหตุปัจจัยที่ทำให้ตรวจครรภ์แฝดไม่พบ อาจสืบเนื่องมาจากสภาพร่างกายของผู้ฟ้องคดี หรือทารกในครรภ์ด้วยก็ได้ จึงยังฟังไม่ได้ว่าการที่ นายแพทย์ ส.ตรวจ ไม่พบว่าครรภ์แฝด ถือเป็นการประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ยังไม่ได้มาตรฐานในระดับที่ดีที่สุดอันอาจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ทารกในครรภ์เสียชีวิต

ประกอบกับในการทำคลอด นายแพทย์ ส.ได้ผ่าตัดทำคลอดโดยได้รับความยินยอมจากผู้ฟ้องคดี พยาบาลทำความสะอาดและ ดมยาสลบภายใต้การดูแลของวิสัญญีแพทย์ และได้ผ่าตัดผนังหน้าท้องตามลำดับชั้น แล้วใช้มีดกรีดผนังมดลูกส่วนล่าง เมื่อพบถุงน้ำคร่ำได้ใช้มีดกรีดและพบทารกอยู่ในท่าศีรษะจึงนำทารกออกจากมดลูก แล้วทำการตัดสายสะดือส่งต่อให้เจ้าหน้าที่นำเด็กไปทำตามวิธีปฏิบัติ ของทารกในห้องคลอด และเมื่อพบว่ามิถุน้ำคร่ำอีกถุงหนึ่งก็ได้กรีดถุงน้ำคร่ำพบทารกอีก 1 คน อยู่ในท่าศีรษะ จึงได้ผ่าตัดและนำทารกออกจากมดลูกและช่องท้อง จากนั้นได้ตัดสายสะดือแล้วส่งต่อให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการต่อไปเช่นเดียวกับทารกคนที่หนึ่ง ประกอบกับการคลอดก่อนกำหนดเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งของการตายปริกำเนิดในทารกครรภ์แฝด (การเสียชีวิตของตัวอ่อนหรือทารกแรกเกิดในช่วงของการคลอดก่อนการคลอดและหลังการคลอด) และยังไม่มียุทธวิธีป้องกันที่ได้ผลแน่นอน

จึงฟังได้ว่า นายแพทย์ ส.ทำคลอดผู้ฟ้องคดีโดยปฏิบัติตามหลักวิชาการและมาตรฐานทางการแพทย์ทั่วไปแล้ว และ ฟังไม่ได้ว่านายแพทย์ ส.ได้ผ่าตัดทำคลอดด้วยความประมาทอันจะถือได้ว่า เป็นการประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ยังไม่ได้มาตรฐานในระดับที่ดีที่สุดและไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ป่วยอันเป็นการประพฤตินิดข้อบังคับแพทยสภา คำสั่งยกข้อกล่าวโทษนายแพทย์ ส. จึงชอบด้วยกฎหมาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.329/2557)

นายแมว ข้าราชการ ได้พุดจาดูหมิ่นนางหนูเป็นประชาชนที่มารอพบแพทย์ที่โรงพยาบาล โดยพุด ต่อหน้าเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลว่า “ผมเคยเห็นหน้าพี่ที่ไหน นึกออกแล้วว่าใช่พี่หนูที่มีผิวมาแล้ว ๓ คนนี่เอง” เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลที่นั่งอยู่ใกล้ๆ อีกคนตอบแทนว่า “ไม่ใช่ แกมีผิวคนเดียว” แต่นายแมวยังพุดต่ออีกว่า “อย่ามาทำเป็นพุดดีเลย ผมรู้หรือกว่า พี่มีผิวมาตั้งหลายคนแล้ว” ต่อมานางหนูได้ฟ้องนายแมวต่อศาล และศาลพิพากษานายแมวพุดความเท็จ ความจริงนางหนูไม่ได้มีสามีหลายคนแต่อย่างใด เป็นเหตุให้นางหนูได้รับความเสียหาย อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๖ ให้รอกการกำหนดโทษนายแมวไว้มีกำหนด ๑ ปี และให้คุมความประพฤติภายในระยะเวลาดังกล่าว

พฤติการณ์ของนายแมว ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานดูหมิ่น และเหยียดหยามประชาชนผู้ติดต่อราชการ ตามมาตรา ๘๓(๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตรา ร้อย ละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๑ เดือน

นายหื่น ข้าราชการพลเรือนสามัญ ได้ตรวจร่างกายของนางสาวสวย ซึ่งมีอาการ ปวดท้องและท้องเสียก่อนที่จะมาโรงพยาบาล โดยดึงเสื้อของนางสาวสวยขึ้นไปถึงบริเวณหน้าอกจนเห็นนมทั้งเต้า นางสาวสวยพยายามใช้มือปิด แต่นายหื่นก็ดึงเสื้อชั้นในขึ้นแล้วใช้มือจับที่นม 1 ครั้ง โดยจับแบบกำมือในลักษณะคว่ำ จากนั้นได้บอกให้หายใจเข้าลึกๆ 3 ครั้ง และย้ายมือมากดที่หน้าอก แล้วเลื่อนมือมากดที่บริเวณท้อง ต่อมานายหื่นก็เลื่อนมือสอดเข้าไปในกางเกงจับที่บริเวณหัวหน่าว แล้วถามว่าเจ็บหรือไม่ เมื่อบอกว่าไม่เจ็บ นายหื่นก็พูดว่าไม่ได้เป็นอะไรมาก แค่กินอาหารสกปรกเข้าไปจึงท้องเสีย และบอกว่าจะให้น้ำเกลือและให้นอน ดูอาการไปก่อน

นางสาวสวยได้สอบถามนางสมศรี พยาบาลหน้าห้องตรวจโรคว่าคนไข้ ปวดท้องทำไม เวลาตรวจต้องเปิดเสื้อและจับนมด้วย นางสมศรีพูดกับนางสาวสวย ว่าให้ลองถามแพทย์คนอื่นดูอีกที โดยบอกว่าอาจเป็นเทคนิคพิเศษในการตรวจของหมอก็ได้

**พฤติกรรมของนายหีนดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอัน
ได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 95(4) แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ลงโทษปลดออกจากราชการ**

นางเท่ง ข้าราชการ ขณะทำการผ่าตัดผู้ป่วยอยู่มีนายเลื่อน เป็นเจ้าหน้าที่ร่วมทีม ผ่าตัด นายเลื่อนได้ช่วยดึงอุปกรณ์ช่วยถ่วงแผลผ่าตัด โดยใช้นิ้วข้างเดียวดึง นางเท่ง ไม่พอใจ จึงพูดหยอหยามไปว่า “ถ้ามีอีกทีทำอะไรมาช่วยจับหน่อย ถ้าไม่ทำกูจะตัดนิ้วมึง” ขณะที่นายเลื่อนถือกรรไกรเพื่อเตรียมจะช่วยตัดไหมผู้นั้น นางเท่งได้สังเกตเห็นกรรไกรที่นายเลื่อนถืออยู่แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บแต่อย่างใด นายเลื่อนได้กล่าวคำขอโทษ แต่นางเท่งกลับยืนจ้อง ดันนายเลื่อนและพูดไปว่า “ขอโทษก็เสียไม่พอสวยตา ถ้ากูเป็นอะไรไปกูจะเอาศพมึง กูทำแน่ คนอย่างกูพูดแล้วทำจริง”

พฤติการณ์ของนางเก่ง เป็นการกระทำผิดวินัย อย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่
สุภาพเรียบร้อยระหว่าง ข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการตาม
มาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

นายสมยา ข้าราชการ มีหน้าที่ให้บริการจ่ายยาผู้ป่วยนอก ได้นำยาของทางราชการไปจำหน่ายผ่านทางเว็บไซต์ ชื่อ www.phramasomyar.com เมื่อทางหัวหน้าห้องจ่ายยาผู้ป่วยนอกและหัวหน้ากลุ่มงานเภสัชกรรมทราบเรื่องนี้จึงได้ปรึกษากัน และทำการล่อซื้อยาจำนวน 3 รายการ คือ ยา TELFAST ๖๐ มิลลิกรัม ๑๐๐ เม็ด ยา SERITIDE ACCUHALER จำนวน ๑ หลอด และยา RHINOCORT จำนวน ๑ หลอด โดยได้ทำสัญลักษณ์เป็นจุดด้วยปากกาเมจิกที่กล่องยาทั้งสามชนิด ซึ่งเป็นยาของโรงพยาบาลและวางไว้ที่บนชั้นวางยาจำหน่ายทั้งชั้น ซึ่งตั้งอยู่ในห้องบริการจ่ายยาผู้ป่วยนอก จากนั้นก็ได้ทำการสั่งซื้อยาทั้งสามชนิดดังกล่าวผ่านทางเว็บไซต์ดังกล่าวและเมื่อได้รับกล่องพัสดุที่สั่งซื้อมาแล้ว พบว่าหน้ากล่องพัสดุระบุชื่อผู้ส่ง คือ ร้านสมยาเภสัช ซึ่งเป็นของนายสมยา และภายในกล่องพัสดุดพบว่ามียา TELFAST ๖๐ มิลลิกรัม ๑๐๐ เม็ด ยา SERITIDE ACCUHALER จำนวน ๑ หลอด และยา RHINOCORT จำนวน ๑ หลอด ตามจำนวนที่สั่งซื้อและเป็นยาของทางราชการที่ได้ทำสัญลักษณ์ไว้

**พฤติการณ์ของนายสมยาดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต
ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.
๒๕๕๑ ลงโทษ ไล่ออกจากราชการ**

นายดำ ข้าราชการ มีหน้าที่จัดทำทะเบียนคุมคลังและใบเบิกยารวมทั้งทะเบียน ตามระบบควบคุมเวชภัณฑ์ นายดำไม่ใส่ใจตรวจสอบยาและเวชภัณฑ์ตามที่ผู้อำนวยการสั่งการทำให้เกิดความเสียหาย รายการยาคงเหลือไม่ตรง กับบัญชีไม่สามารถตรวจเช็คได้ และพบยาหมดอายุ โดยไม่มีการใช้ยาให้เป็นระบบตามวันหมดอายุก่อนหลัง ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องแต่ นายดำก็ยังไม่ปฏิบัติตาม

พฤติการณ์ของนายดำ ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความ ตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ และฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง ตามมาตรา ๕๓ และ ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

การที่ข้าราชการจะไปซ่อมและรับปริญญาของตนเอง หรือจะหยุดงานเพื่อไปสอบ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ เพื่อใช้เป็นคุณวุฒิในการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการของตนเอง จะขออนุญาตไปในเรื่องดังกล่าวได้โดยไม่ถือว่าเป็นวันลาได้หรือไม่ หรือจะขออนุมัติไปราชการได้หรือไม่

กรณีดังกล่าวเป็นเรื่องส่วนตัวของข้าราชการจึงไม่อาจขออนุมัติไปราชการได้ แม้จะไม่ขอเบิกเบี้ยเลี้ยงหรือค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการก็ตาม เรื่องดังกล่าวจึงต้องขออนุญาตลากิจส่วนตัวต่อผู้บังคับบัญชา

สำหรับการหยุดปฏิบัติงานโดยไม่ถือเป็นวันลานั้น เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรี ตามมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ดังนั้น การให้ข้าราชการหยุดปฏิบัติงานโดยไม่ถือเป็นวันลา จึงมิใช่เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาที่จะกำหนดขึ้นเองแต่อย่างใด ดังตัวอย่างมติคณะรัฐมนตรี เรื่องการให้กรรมการดำเนินการสหกรณ์ไปประชุมประจำเดือน การให้ข้าราชการสตรีไปถือศีลและปฏิบัติธรรมครั้งหนึ่งตลอดอายุราชการ การให้ลาเข้าร่วมอุปสมบทตามโครงการอุปสมบทเฉลิมพระเกียรติ และการไปเป็นพยานตามหมายของศาลหรือการไปเป็นพยานตามที่พนักงานสอบสวนเรียกไปให้ถ้อยคำในเรื่องที่บุคคลภายนอกอ้างราชการเป็นพยานต่อศาลหรือต่อพนักงานสอบสวน

นายสมชาย ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ มีพฤติการณ์ไม่เต็มใจ ให้บริการแก่ประชาชนผู้มารับบริการที่สถานีอนามัยและมักใช้คาพูดในลักษณะที่ห้วนและสั้น กับผู้มารับบริการทำให้ผู้มารับบริการเกิดความไม่พอใจ และมีผู้ป่วยรายหนึ่งมารับการรักษาพยาบาลกับนายสมชาย นายสมชายก็ได้จ่ายยาปฏิชีวนะชนิดหนึ่งให้ และเมื่อผู้ป่วยแจ้งให้นายสมชายทราบว่าตนนั้นแพ้ยาปฏิชีวนะชนิดที่จ่ายให้จะขอเปลี่ยนเป็นยาตัวอื่นแทน แต่นายสมชาย ก็ไม่เปลี่ยนให้และยืนยันให้ยาชนิด ดังกล่าวแก่ผู้ป่วยทั้งที่วันดังกล่าวยังมียาปฏิชีวนะชนิดอื่นที่ใช้แทนกันได้

พฤติการณ์ของนายสมชาย เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อ ราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน และฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 82(8) มาตรา 83(4) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา 1 เดือน

นายจักษุ ตำแหน่งนายแพทย์ชำนาญการ ได้ทำการติดตั้งกล้องถ่ายภาพไว้ใต้โต๊ะ ตรวจรักษาของนางสาววิมลชาย ตำแหน่งนายแพทย์ปฏิบัติการ ขณะที่นั่งสาววิมลชาย กำลังตรวจรักษาอยู่นั้น ได้ตกปากกาที่ส่วนบริเวณใต้โต๊ะที่นั่งทำงานอยู่ เมื่อนั่งลงไปหยิบปากกา ก็พบว่ามีวัตถุสีดำติดอยู่ที่ใต้โต๊ะของตน เมื่อตรวจดู ก็พบว่า เป็นกล้องถ่ายภาพขนาดเล็ก และมีการติดตั้งสายไฟที่พาดเชื่อมต่อกับกล้องถ่ายภาพไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์ซึ่งอยู่ที่ด้านหลังตรวจรักษาของนายจักษุ และอยู่ติดกับด้านหลังตรวจรักษาของนางสาววิมลชาย ต่อมาเมื่อมีการตรวจสไลด์เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ประจำตัวของนายจักษุ ก็พบว่า มีภาพของนางสาววิมลชาย จำนวน ๕ ไฟล์ นางสาววิมลชาย จึงไปแจ้งความตักเตือนตักนายจักษุ ต่อมานายจักษุกับพวก รวม ๓ คน ได้ไปพบกับบิดาของนางสาววิมลชาย กล่าวขอโทษและขอมอบตัว นายจักษุได้โทรศัพท์บอกกับนางสาววิมลชายว่าตนจะชดเชยค่าเสียหายให้แก่นางสาววิมลชาย แต่ภายหลังก็ไม่ได้มีการจ่ายเงินให้กับนางสาววิมลชายแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนายจักษุ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียง ของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

นางสาวสุดสวย ตำแหน่งนายแพทย์ชำนาญการ อยู่เวรรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลชุมชน ตั้งแต่เวลา 24.00 น.- 08.30 น ได้รับรายงานความผิดปกติของเด็กหญิงโซคร้าย ผู้ป่วยจากพยาบาลเวรแล้ว แต่ไม่ได้มาดูแลอาการผู้ป่วยด้วยตนเอง โดยได้ส่งการรักษาทางโทรศัพท์ เนื่องจากประเมินอาการผู้ป่วยแล้วเห็นว่า ยังรู้สึกตัวดีและถามตอบรู้เรื่อง และเมื่อส่งการรักษาพยาบาลแล้วผู้ป่วยมีอาการดีขึ้น และในการเสียชีวิตของผู้ป่วยก็เพราะสาเหตุจากโรคเบาหวานซึ่งพบน้อยในเด็ก และจากการซักประวัติไม่ปรากฏว่าผู้ป่วยมีโรคประจำตัวแต่อย่างใด จึงเป็นเหตุให้แพทย์ไม่อาจคาดคิดได้ว่าผู้ป่วยจะเป็นโรคดังกล่าว แต่การที่นางสาวสุดสวยไม่ได้มาดูแลผู้ป่วยด้วยตนเองเป็นเหตุให้ผู้ป่วยมีอาการหนักมากยิ่งขึ้นจนต้องส่งไปรับการรักษาพยาบาลต่อที่โรงพยาบาลทั่วไปและต่อมาผู้ป่วยได้เสียชีวิต กรณีนี้หากแพทย์ได้มาดูแลผู้ป่วยด้วยตนเองแล้วก็จะทำให้สามารถวินิจฉัยและให้การักษาพยาบาลผู้ป่วยได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชามากยิ่งขึ้น

พฤติกรรมของนางสาวสุดสวยดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัย
อย่างไม่ร้ายแรง ฐานทอดทิ้งหน้าที่ราชการ และฐานประมาทเลินเล่อใน
หน้าที่ราชการ ตามมาตรา 82 (5) และมาตรา 83 (4) ประกอบมาตรา 84
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ลงโทษตัด
เงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา 3 เดือน

- นายหวังรวย ข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่นำเทคนิคการแพทย์ของโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ได้กระทำผิดวินัย คือ นายหวังรวย ได้อาศัยตำแหน่งหน้าที่ของตนเป็นหัวหน้างานโลหิตวิทยาและจุลทรรศน์ศาสตร์ ได้นำงานจากภายนอกที่ตนรับจ้างทำการวิเคราะห์ที่ห้อง LAB เอง โดยได้เตรียมเฉพาะหลอดใส่เลือดมาเพื่อทำการวิเคราะห์กลับเอง ส่วนอุปกรณ์และเครื่องมืออื่นนั้น นายหวังรวยได้ใช้ของโรงพยาบาลทั้งหมด โดยวิธีการนำส่งสิ่งส่งตรวจมาทางเครื่องวิเคราะห์เม็ดเลือดอัตโนมัติเอง โดยที่หลอดเลือดไม่มีการติด BARCODE , LAB NO. ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ในงานคลินิกคลินิก นายหวังรวย ไม่ได้เป็นผู้ปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการเอง แต่ได้ดำเนินการรายงานผลและอนุมัติเอง อีกทั้งนายหวังรวยโดยไม่ชำระเงินตามใบรายงานผลอนุมัติผลของงานเคมีคลินิกให้ถูกต้อง ซึ่งมีชื่อของนายหวังรวย เป็นผู้รายงานผลและอนุมัติผล จำนวน 5 ราย และยังสามารถประทับตราปลอม และปลอมลายไอชื่อ ซึ่งเป็นเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินหรือเอกสารทางการเงินของโรงพยาบาลอีก 3 ราย รวมเป็น 8 ราย

- พฤติการณ์ของนายหวังรวยเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และการกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ลงโทษไล่ออก